

[Justitsministeren.]

det er fri Fantasi, naar det ærede Medlem søger at bringe Forbindelse til Veje mellem det, han ellers har fremdraget, og Demonstrationstoget den 25. Februar. Men det er jo grusomme Ting, det ærede Medlem fører frem, for det er meget mere end gloende Kul, han samler paa det syndige Ministeriums Hoved, naar han siger:

„at det gennem „Arbejderbladet“s Offentliggørelse af en militær Instruks om Hærens Forholdsregler i Tilfælde af indre Uroligheder og „Social-Demokraten“s Indrømmelse af samme Instruks' Rigtighed maa anses for bevist, at Københavns Garnison den 25. Februar skal holdes parat til væbnet Overfald paa Københavns Arbejderbefolkning.“

Tror det ærede Medlem virkelig, at han kan faa nogen til at tro noget saadant!

Nu skal jeg kort gøre Rede for, hvad der foreligger. Ministeriet har ikke drøftet militære Foranstaltninger i Tilfælde af indre Uroligheder og har ikke foranlediget Instruks af nogen Art med saadanne for Øje, men der findes selvfølgelig Bestemmelser om, paa hvilken Maade Kaserner og andre militære Bygninger samt Vaabenbeholdninger til enhver Tid skal bevogtes. Denne Opgave paahviler selvfølgelig Militæret. Den Instruks, som Forespørgselen sigter til, indeholder gamle Regler herom, og naar Kommandanten i København har udsendt nogle igen i December Maaned i Fjor, skyldes det, at den nye Hærlov har nødvendiggjort nogle Ændringer, idet visse Afdelinger ikke eksisterer mere. Den er altsaa ikke udsendt med Demonstrationen af 25. Februar for Øje, den har ikke det allermindste dermed at gøre. Det er en umaadelig Indbildskhed, det ærede Medlem lægger for Dagen ved at tro, at alt, hvad der overhovedet foretages, sigter til denne Demonstration den 25. Februar, ved hvilken han formodentlig skal tale. Det bliver neppe saa mægtig en Begivenhed, saaledes staaar det i hvert Fald ikke for Ministeriet, at det skulde være nødvendigt for det at tage mægtige Forholdsregler i den Anledning. Disse Demonstrationer har jo været afholdt før og er gaaet meget roligt, og det er Politiets Opfattelse, at den Demonstration, som kommer den 25. Februar, saamænd ogsaa nok vil forløbe roligt.

Jeg gaar videre i Forespørgselen:

„Det er kommet til vort Partis Kundskab“ — det er altsaa det kommunistiske Parti — „at alle Korporal- og Kornetskoler fra Sjælland, udstyrede med Rekylgæværer, skarpe Skud og Gasbom-

ber, vil blive trukket til København den 25. Februar for at fungere som Reserve for Politiet.“

Jeg skal dertil i al Korthed svare, at jeg har fra Generalkommandoen skaffet mig Oplysning om, at der ikke er iværksat Forlæggelse af Tropper fra Nabogarnisonerne og ej heller har været paatænkt noget saadant i Anledning af Demonstrationen den 25. Februar. Det ærede Medlems Paastande om Lattergas og den Slags kan kun vække Latter hos alle fornuftige Mennesker.

Derefter kommer det ærede Medlem ind paa Københavns Politi:

„Hele den københavnske Politistyrke vil den 25. Februar være i højeste Alarmberedskab, bevæbnet med de nye dødbringende Politistave, Browning-Revolvere samt Gasbomber og Gaspistoler.“

Jeg skal deroverfor oplyse følgende: Københavns Politi forventer, at Demonstrationen den 25. Februar vil forløbe i Ro. Der er derfor ikke truffet ekstraordinære Foranstaltninger i den Anledning, men naturligvis lader Politiet sig ikke overraske, men sørger for Opretholdelse af Ro og Orden. Det skulde Forespørgeren hjælpe Politiet med, saa vilde der slet ikke blive nogen Risiko i nogen Henseende.

Saa spørger det ærede Medlem:

„Hvad er Hensigten med disse Forholdsregler og Forbud, som ikke kan foregaa uden Regeringens Vidende og Ordre?“

Ja, da der ikke er foretaget andet end, hvad der tjener Færdselsfriheden og Roen i Byen, er Hensigten selvfølgelig at hævde disse Goder for Byens fredelige Befolkning, og hvis disse Goder ikke bliver angrebet eller truet af Demonstranterne, vil der slet intet foregaa.

Saa spørges der:

„Anser Regeringen det for en Forbrydelse, at de arbejdsløse paa deres aarlige Demonstrationsdag vil henvende sig til de lovgivende og kommunale Myndigheder?“

Nej, selvfølgelig ikke, det har de Ret til, det anses paa ingen Maade for en Forbrydelse. Forsamlingen kan i fuld Frihed drøfte de offentlige Anliggender, som har dens Interesse, vedtage Resolutioner og vælge Tillidsmænd, som kan fremføre disse Resolutioners Indhold for Statens eller Byens Myndigheder. Københavns Politi vil drage Omsorg for, at der sikres Forsamlingen fuld Adgang til i Ro og Orden at forhandle og tage Beslutninger. Det vil bero paa Demonstrationstogets Ledere selv, om denne Ro skal blive forstyrret. Forstyrret